

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

samme kommune, bør overgå til de lokale myndigheder. Også på dette punkt synes man at kunne være enig med kommissionen, der ikke har anset en lovændring for tilstrækkelig begrundet. Overfor det fremsatte ønske om en lovændring kan anføres samme betragtninger som overfor det tilsvarende ønske om ændring af dispensationsbestemmelsen efter beværterlovens § 8, for hvilket spørgsmål jeg lige har gjort rede.

Lovforslagets § 6 (lovens § 11) indeholder det forslag, at der skal kunne gøres en yderligere undtagelse fra beværterlovens regel om, at beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke ikke kan drives fra lokaler, der står i direkte forbindelse med lokaler, i hvilke anden næring udøves. Efter forslaget kan handelsministeriet under visse nærmere angivne betingelser tillade, at beværtervirksomhed med ret til udskænkning af stærke drikke drives i lokaler, der står i direkte forbindelse med stormagasiners salgslokaler. De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark er i det til nærværende lovforslag optrykte bilag 21, se side 72—73, gået imod dette forslag. Der er dog vist i de af forslaget omfattede tilfælde sådanne særlige grunde tilstede, at der kan være anledning til at gøre en undtagelse, når talen er om stormagasiner, hvor beværtningsmulighed efterhånden betragtes som en naturlig service for kunderne.

Det i § 7 optagne forslag om ændring af bestemmelserne i beværterlovens § 12 er kun af redaktionel art. De drøftelser i kommissionen, der har været ført angående beværterlovens § 12, hvorom kan henvises til kommissionsbetænkningen side 49—55, forløb iøvrigt således, at der ikke kunne tilvejebringes et flertal for andre ændringer i bestemmelsen. Beværterlovens § 12 indeholder bestemmelserne om de såkaldte købstadregler, der under visse forudsætninger kan indføres i landkommuner, som opfylder nærmere angivne betingelser. Denne bestemmelse i beværterloven var, da loven var til revision i rigsdagssamlingen 1938—39, genstand for megen drøftelse. Det vil af det foreliggende materiale ses, at bestemmelsen også har været taget op i den tidligere kommission. Medens flertallet holder på den nuværende regel, hvor-

efter købstadregler ikke uden videre bør finde anvendelse på de omhandlede landområder, og hvorefter der, hvis kommuneafstemning begæres, bør afholdes afstemning i hele kommunen, altså ikke blot det distrikt, hvorom talen er, går et mindretal ind for den automatiske indførelse af købstadregler og for en begrænsning af kommuneafstemningsadgangen til det pågældende distrikt. Det ses af bilagene 12 og 13 til nærværende lovforslag, se side 52—57, at Amtsrådsforeningen i Danmark og foreningen „Bymæssige Kommuner“, hvilken sidste forening iøvrigt har afgivet nogle ajourførte oplysninger om disse kommuners indbyggertal m. v., går ind for en ændring af bestemmelsen i overensstemmelse med mindretallets opfattelse. Jeg går ud fra, at bestemmelsen påny vil blive indgående drøftet i dette høje ting.

I lovforslagets § 8 stilles der forslag om beskyttelse af den såkaldte „hotel“-betegnelse. Om dette spørgsmål kan henvises til kommissionens første betænkning vedrørende ændringer i beværterloven. Eksempelvis af denne betænkning er også omdelt til det høje tings medlemmer. Ligesom det foran nævnte forslag om fremtidigt at meddele gæstgiveradkomster i byerne som bevillinger tager dette forslag sigte på en højnelse af hotelniveaueet. Efter forslaget kan handelsministeren bl. a. bestemme, at betegnelsen „hotel“ eller ordsammensætninger, hvori ordet „hotel“ indgår, kun må anvendes på gæstgiverier, der opfylder særlige fastsatte mindstekrav såvel til lokaler som til virksomhedens drift. Der er som bilag til den nævnte betænkning — altså betænkning nr. 1 — optrykt et udkast til den bekendtgørelse, som handelsministeren skulle udfærdige. I den anden kommissionsbetænkning har man også været inde på dette spørgsmål, jfr. side 21—22. Det vil ses, at et mindretal går imod den foreslåede tanke. Handelsministeriet har forelagt dette forslag for statsministeriet, der har med turistvæsenets forhold at gøre, og statsministeriets udtalelse er optrykt som bilag 5 til nærværende forslag, se side 27. For mig at se vil det være nyttigt at gøre mest muligt for hotelvæsenets udvikling, og på sagens nuværende stadium ser jeg ikke rettere, end at kommissionens flertalsforslag kan anspore til, at hotellerne